

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-601

05.10.2018

Директору — розпоряднику Фонду
гарантування вкладів фізичних осіб

ВОРУШИЛІНУ К.М.

Шановний Костянтине Миколайовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Луценка І. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 5 жовтня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 5 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 11-2500

від 13 "жовтня" 2018 р.

Директору-розпоряднику Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Ворушиліну К. М.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо невідкладного надання вичерпних даних стосовно деяких проблемних та, можливо, корупційних питань, пов'язаних з виведенням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб неплатоспроможних банків з ринку

Шановний Костянтине Миколайовичу!

Статтею 7 Закону України «Про статус народного депутата України» передбачено, що народний депутат постійно підтримує зв'язки з виборцями у порядку, встановленому законом.

Народні депутати України, обрані в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, здійснюють зв'язок з виборцями, які мешкають на території України, у порядку персонального представництва, визначеному депутатськими фракціями (групами) Верховної Ради України відповідно до закону.

Народний депутат України відповідно до закону розглядає звернення виборців, а також від підприємств, установ, організацій, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, вживає заходів для реалізації їх пропозицій і законних вимог, інформує виборців про свою депутатську діяльність під час особистих зустрічей з ними та через засоби масової інформації.

До мене, як до народного депутата України, масово надходять звернення від громадян України – вкладників неплатоспроможних банків зі скаргами щодо деяких проблемних та, можливо, корупційних питань, пов'язаних з виведенням неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі щодо можливо

нецільового використання Фондом гарантування вкладів фізичних осіб акумульованих у процесі його діяльності коштів.

Статтею 17 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» встановлено, що учасниками Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – Фонд) є банки. Банк зобов'язаний сплачувати до Фонду збори, визначені Законом.

Згідно із статтею 19 зазначеного Закону, джерелами формування коштів Фонду є у тому числі початкові збори з учасників Фонду, регулярні збори з учасників Фонду, спеціальний збір до Фонду.

Режим нормативно-правового регулювання правовідносин щодо інформації на території України регулюється Конституцією України, загальними законодавчими актами, зокрема Законом України "Про інформацію" та Законом України "Про доступ до публічної інформації" » (далі – Закон № 2939-VI) та спеціальними нормативно-правовими актами, які більш детально визначають особливості взаємовідносин у праві стосовно інформації за наявності та/або відсутності тих чи інших юридично значущих обставин.

Так, важливо врахувати, що ч. 2 ст. 1 Закону № 2939-VI встановлена презумпція відкритості публічної інформації, яка обмежується у чітко визначених Законом випадках та формах, зокрема такими формами її обмеження є публічні статуси: конфіденційна, таємна (банківська, комерційна таємниця є видами таємної) або службова.

При нагідно, доступ до такої інформації може бути обмеженою лише у разі, якщо розпорядник інформації обґрунтуете це на підставі «трискладового тесту», передбаченого ч. 2 ст. 6 Закону №2939-VI. Отже, тягар доведення того, що доступ до інформації може бути обмежений, покладається на розпорядника публічної інформації. Правова позиція, що викладена у Рішенні Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду №П/9901/19/18 800/592/17 від 29.01.2018.

За приписами частини сьомої статті 6 Закону № 2939-VI обмеженню в доступі підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений.

У частині другій цієї статті встановлено, що обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

При цьому таке обмеження можливе при дотриманні всіх указаних вимог. Відповідність одному із зазначених критеріїв не відносить інформацію до конфіденційної, таємної та/або службової. Відсутність висновку розпорядника

інформації щодо наявності хоча б однієї зі згаданих у частині другій статті 6 Закону № 2939-VII трьох вимог означає, що законних підстав для обмеження доступу до інформації немає, а відмова в доступі до публічної інформації є необґрунтованою.

Відповідно до пункту 3 частини четвертої статті 22 Закону № 2939-VI відмова в задоволенні запиту на інформацію повинна бути мотивованаю, тобто у відмові розпорядник інформації зобов'язаний обґрунтувати наявність підстав обмеження у доступі, наведених у пунктах 1-3 частини другої статті 6 цього Закону. Правова позиція, що викладена у Постанові Великої Палати Верховного Суду від 22 травня 2018 року у справі № 800/592/17 р.

Таким чином, важлива для ефективного здійснення мною депутатських повноважень інформація сформована на матеріальних носіях - документах, які, у розумінні ст. 1 Закону України «Про інформацію», загалом містять інформацію, яке є публічної, однак доступ до деяких елементів цієї інформації може бути обмежений (конфіденційна, таємна), однак за умови проходження так званого «трискладового тесту», тобто належного обґрунтування розпорядником інформації застосування даного обмеження, враховуючи необхідність пояснення усіх 3 пунктів ч. 2 ст. 6 Закону № 2939-VI.

Я, як народний депутат України, маю відповідний статус народного депутата України, який наданий мені Конституцією України і Законом України «Про статус народного депутата України» та у розумінні Рішень Конституційного Суду України №9-рп/99 від 27 жовтня 1999 року, №7-рп/2003 від 10 квітня 2003 року та не є моїм особистим привілеєм, а має публічно-правовий характер зі своїм цільовим призначенням та фундаментальними складовими спрямованими на забезпечення безперешкодного та ефективного здійснення мною, як народним депутатом, свої конституційних функцій, зокрема доступ до будь-якої інформації.

Відповідно до частини дев'ятої ст. 17 Закону України «Про статус народного депутата України» народний депутат має право одержати інформацію з питань, пов'язаних із здійсненням ним депутатських повноважень, від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, які зобов'язані надати йому таку інформацію в порядку та строки, визначені цим Законом.

Частиною третьою статті 19 Закону України «Про статус народного депутата України» народний депутат має право знайомитися з будь-якою конфіденційною та таємною інформацією з питань депутатської діяльності.

Таким чином, Закон України «Про статус народного депутата України» в юридичному порівнянні із Законом України «Про доступ до публічної інформації» у контексті доступу народного депутата до публічної інформації є спеціальним нормативно-правовим актом, який більш точно врегульовує відповідні правовідносини та має бути у даному випадку застосованим між народним депутатом України та відповідним розпорядником інформації.

Пунктом 1 ч. 1 ст. 24 Закону України «Про статус народного депутата України» встановлено, що народний депутат України зобов'язаний: 1) дбати

про благо України і добробут Українського народу, захищати інтереси виборців та держави.

За невиконання законних вимог народного депутата України встановлена кримінальна відповідальність, передбачена ч.1 ст.351 Кримінального кодексу України.

Принагідно, акцентую, що, згідно із частиною другою статті 46 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», відомості про фінансове становище банку, 5) відомості про фінансове становище банку перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю.

Враховуючи зазначене, зважаючи на нагальну публічну необхідність та враховуючи те, що шкода від даного оприлюднення явно не переважає суспільний інтерес у розумінні п. 3 ч. 2 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», керуючись ст. ст. 15, 17 Закону України «Про статус народного депутата України»,

ВИМАГАЮ:

1. Надати повноцінну інформацію про обсяг сплачених учасниками Фонду початкового, регулярного та спеціального зборів з дня набуття банком статусу учасника Фонду до моменту виключення банку з числа учасників Фонду окремо по кожному банку, що знаходяться в управлінні Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

2. Проінформувати, яким саме чином використовувались Фондом акумульовані кошти від сплати кожним банком, що знаходяться в управлінні Фонду гарантування вкладів фізичних осіб початкового, регулярного та спеціального зборів окремо по кожному банку.

3. Надати повноцінну інформацію про обсяг надходжень до Фонду від сплати учасниками Фонду початкового, регулярного та спеціального зборів за 2014 – 2018 рр.

4. Надати належним чином завірену копію штатного розпису Фонду.

5. Належним чином завірені копії наказів про призначення, посадові інструкції з розподілом обов'язків та інформацію щодо розміру посадового окладу членів виконавчої дирекції Фонду та керівників самостійних структурних підрозділів Фонду, а саме:

- Директора - розпорядника Ворушиліна Костянтина Миколайовича;
- Заступника директора-розпорядника Оленчика Андрія Ярославовича;
- Заступника директора-розпорядника Рудухи Наталії Євгенівни;
- Заступника директора-розпорядника Рекрут Світлани Валеріївни;
- Заступника директора-розпорядника Новікова Віктора Володимировича;
- Директор фінансового департаменту Нужненко Олени Володимирівни;
- Начальника відділу стратегії та нормативно-методологічного забезпечення Лапаєвої Наталії Олександровни;
- Директора департаменту дистанційного та інспекційного моніторингу діяльності банків Дещені Олени Леонідівни;

- Начальника відділу припинення процедури ліквідації неплатоспроможних банків Старцевої Тетяни Володимирівни;
- Начальника відділу запровадження планів врегулювання неплатоспроможності банків Шевченко Андрія Миколайовича;
- Начальника управлінняз питань виплат гарантованих вкладів Смірнової Марини Миколаївни;
- Начальника відділу аналізу та звітності неплатоспроможних банків Ковальчук Олени Валеріївни;
- Директора департаменту розслідування протиправних діянь Мисник Катерини Павлівни;
- Директора департаменту інформаційних технологій Бащева Андрія Анатолійовича;
- Директора департаменту консолідованого продажу активів Єлейко Тараса Ярославовича;
- Директора департаменту управління активами Білай Ольги Сергіївни;
- Головного бухгалтера Перебийніс Олени Станіславівни;
- Начальника відділу супроводження операцій неплатоспроможних банків Ракарчук Олени Петрівни;
- Начальника відділу супроводження господарської діяльності та податкового обліку неплатоспроможних банків Добровольської Людмили Станіславівни;
- Начальника відділу управління та розвитку персоналу Ковальової Олесі Володимирівни;
- Начальника відділу зв'язків з громадськістю та фінансової просвіти Серветник Ірини Василівни;
- Керівника служби запобігання та протидії корупції Цьомика Максима Петровича;
- Начальника відділу забезпечення роботи керівництва Ящук Людмили Юріївни;
- Начальника управління внутрішнього контролю Магомедова Руслана Медетовича;
- Начальника управлінняз питань інформаційної політики Стесіної Ольги Вікторівни;
- Начальник відділу організаційно-господарської роботи Діденко Федір Павловича;
- Начальника відділу загального діловодства Захарової Олександри Василівни;
- Начальника відділу захисту прав вкладників Гаптаренко Наталії Вікторівні;
- Директора юридичного департаменту Семенова Геннадія Володимировича.

З повагою -
народний депутат України

Луценко Ігор Вікторович
(посв. №211)